

**Slovenský zväz vojenských táborov nútených prác
pomocných technických práporov**

Sídlo: Horný Val 67/24,
010 01 Žilina

WELTVEREINIGUNG DER EHEMALIGEN TSCHECHOSLOWAKISCHEN POLITISCHEN HÄFTLINGE
ASSOCIATION MONDIALE DES ANCIENS PRISONNIERS POLITIQUES TCHECOSLOVAQUES
WORLD ASSOCIATION OF FORMER CZECHOSLOVAK POLITICAL PRISONERS

SVETOVÉ ZDRUŽENIE BÝVALÝCH ČESKOSLOVENSKÝCH POLITICKÝCH VÄZŇOV

So sídlom v Slovenskej Republike

IČO: 37796542 DIČ: 2021593816

Nám. Sv. Egídia 102/14, 058 01 Poprad

Tel: ++421 52 7722626, ++421 903 142771

email: szcpv@szcpv.org

<http://www.szcpv.org>

Kancelária predsedu
vlády Slovenskej republiky
Nám. slobody 1
813 70 Bratislava 1

Naše č. SZ -032/15

Poprad 15. 4. 2015

Vec: Žiadosť o podanie návrhu na novelizáciu zákona o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z.z. a odstránenie diskriminácie účastníkov a veteránov protikomunistického odboja - občanov Slovenskej republiky

Vážený pán predseda vlády Slovenskej republiky, obraciame sa na Vás v mene členov našich občianskych združení so žiadosťou o podanie návrhu na novelizáciu zákona o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z. z. a odstránenie diskriminácie účastníkov a veteránov protikomunistického odboja - občanov Slovenskej republiky, ktorým Ústav pamäti národa zo zákona priznal postavenie účastníka a veterána protikomunistického odboja. Slovenská republika ako nástupnícky štát bývalej ČSFR a súčasť demokratickej Európy, v snahe oceniť obeť, ktoré na ceste k demokracii a slobode priniesli bývalí politickí väzni, prijala v roku 2006 Zákon o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z.z.

Česká republika v roku 2011 prijala Zákon č. 262/2011 Sb. Parlamentu Českej republiky 262 o účastníkoch odboje a odporu proti komunizmu, podľa ktorého oprávnenými osobami pre podanie žiadosti sú aj slovenskí občania, ktorí mali k 17. novembru 1989 štátne občianstvo bývalej Československej socialistickej republiky. Zatiaľ čo na Slovensku prijatý zákon je len morálnym zadostučinením pre účastníkov protikomunistického odboja, zákon prijatý v Českej republike, okrem priznania jednorazovej finančnej náhrady a úpravy dôchodkov, v zmysle ustanovenia § 11 tohto zákona umožňuje na základe návrhu podaného súdu, odstrániť právne deformácie a nespravodlivé tzv. zostatkové tresty za trestné činy súvisiace s protikomunistickým odbojom, na ktoré sa

nevzťahoval zákon o súdnej rehabilitácii č. 119/1990 Zb., ktorý bol prijatý v čase, kedy o jeho prijatí rozhodovali aj ľudia spojení s bývalým nedemokratickým režimom. Tým prakticky pokračovala kontinuita právneho systému, ktorý naďalej kriminalizoval odporcov komunistického režimu. Jedná sa napríklad o tresty za v tom čase nedovolený dovoz politicky nevhodnej alebo náboženskej literatúry, čo bolo právne kvalifikované ako hospodárska a majetková trestná činnosť. Podobne vojaci, ktorí sa dostali na Západ, boli okrem nedovoleného opustenia republiky odsúdení aj za krádež uniformy, resp. vojenskej techniky, ak sa s touto dostali alebo pokúsili dostať cez štátne hranice. Rovnako pri založení ozbrojenej skupiny účastníkom protikomunistického odboja neboli rehabilitované trestné činy súvisiace s protikomunistickým odbojom, čo s porovnaním s účastníkmi protifašistického odboja vyznieva kontroverzne.

V súčasnosti sme sa stretli s prípadmi odmietnutia meritórneho prejednanie návrhu na zrušenie týchto zostatkových trestov slovenskými sudmi, kedy účastník a veterán protikomunistického odboja má podľa § 10 ods. 1 Zákona o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z.z. nárok na plnú morálnu rehabilitáciu, na čo má nárok tiež aj podľa Zákona č. 262/2011 Sb. Parlamentu Českej republiky 262 o účastníkoch odboje a odporu proti komunizmu v zmysle ust. § 11.

Ako potvrdzujeme v prílohe, súd v Slovenskej republike zamietnutie podaného návrhu účastníkom a veteránom protikomunistického odboja zdôvodnil zmätočne tým, že Zákon č. 262/2011 Sb. sa vzťahuje podľa názoru súdu len na územie Českej republiky a zákon č. 219/2006 Z.z. na územie Slovenskej republiky, pričom ustanovenie § 10 ods. 1 o práve veterána na plnú morálnu rehabilitáciu súd nepovažuje za dôvod pre zrušenie trestných činov, súvisiacich s protikomunistickým odbojom, na ktoré sa nevzťahovala súdna rehabilitácia podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii.

Z dôvodu tohto sporného výkladu bol podaný podnet k podaniu sťažnosti pre porušenie zákona Generálnemu prokurátorovi SR a Ministrovi Spravodlivosti SR.

Ako legislatívne čisté a morálne spravodlivé riešenie nesúlady slovenského zákona o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z.z. so zákonom č. 262/2011 Sb. prijatým v Českej republike navrhujeme podanie návrhu vládou SR resp. poslancami NR SR na novelu tohto zákona, čím by bola odstránená diskriminácia občanov Slovenskej republiky, ktorí boli účastníkmi protikomunistického odboja a v dobe neslobody boli občanmi Československej socialistickej republiky. Sme presvedčení, že tento krok by bol pozitívne vnímaný aj Európskou úniou, ktorá prijala viaceré rezolúcie, vyzývajúce k spravodlivému vyrovnaniu sa s našou neblahou minulosťou a zmierneniu krívd spáchaných bývalým režimom.

Rovnako sme presvedčení, že priznanie jednorazového peňažného príspevku veteránom protikomunistického odboja, vzhľadom na počet vydaných rozhodnutí, ktorých bolo vydaných 631 k 31. 1. 2015, nemôže zaťažiť finančný rozpočet Slovenskej republiky.

Z týchto dôvodov navrhujeme novelizovať Zákon o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z.z. a jeho doplnenie a zmenu v tomto znení:

Vetu v ustanovení § 6 ods. 2, v znení ...podľa tohto zákona je politickým väzňom... navrhujeme doplniť o vetu - **účastníkom protikomunistického odboja a veteránom protikomunistického odboja**

Poslednú vetu navrhujeme doplniť o vetu v znení: **...s úmyslom oslabiť či narušiť alebo inak poškodiť komunistickú totalitnú moc v Československu alebo k tomu vytvoriť prostriedky.**

§ 6 Politický väzeň

(2) Podľa tohto zákona je politickým väzňom - **účastníkom protikomunistického odboja a veteránom protikomunistického odboja** ten, kto bol v rozhodnom období obmedzený na osobnej slobode väznením, zaradením do tábora nútených prác, protiprávne násilne odvečený alebo internovaný pre svoj aktívny odboj proti komunistickej moci z dôvodov politických, náboženských, či z ďalších dôvodov súvisiacich s protikomunistickým odbojom **s úmyslom oslabiť či narušiť alebo inak poškodiť komunistickú totalitnú moc v Československu alebo k tomu vytvoriť prostriedky.**

V ustanovení § 9

Prekážky na priznanie postavenia účastníka protikomunistického odboja

písm. b). vo vete

v súvislosti s činnosťou ilegálnej organizácie alebo skupiny bojujúcej proti komunistickému režimu sa dopustil činov, ktoré sú trestné i podľa práva platného ku dňu účinnosti tohto zákona a nesúviseli s realizáciou práva odporu proti komunistickej moci,

navrhujeme vynechať slová: ...ktoré sú trestné i podľa práva platného ku dňu účinnosti tohto zákona a ...

a nahradiť ich slovami: ...ktoré zjavne nesúviseli s realizáciou práva odporu proti komunistickej moci.

Konečné znenie ust. § 9

b) v súvislosti s činnosťou ilegálnej organizácie alebo skupiny, bojujúcej proti komunistickému režimu, sa dopustil činov, ktoré zjavne nesúviseli s realizáciou práva odporu proti komunistickej moci.

Ustanovenie § 10 navrhujeme doplniť o ods. č. 3 v znení:

(3) Súd na návrh zruší trest uložený za trestný čin, na ktorý sa nevzťahuje rehabilitácia podľa zákona č. 119//1990 Zb., o súdnej rehabilitácii, v znení neskorších predpisov, ak sa v konaní preukáže, že konanie odsúdeného bolo vedené s úmyslom oslabiť či narušiť alebo inak poškodiť komunistickú totalitnú moc v Československu alebo k tomu vytvoriť prostriedky. Návrh je možno podať najneskôr do 5 rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Pre účely tohto konania a následného odškodnenia sa primerane použijú ustanovenia § 4 zákona č. 119/1990 Zb., o súdnej rehabilitácii. Náhrada sa vypláti v hotovosti. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na trestné činy spáchané z pohnútok zisťných, alebo nečestných a zjavne nesúvisiacich s protikomunistickým odbojom.

Ustanovenie § 10 navrhujeme doplniť o ods. č.4 v znení:

(4) Žijúcemu veteránovi protikomunistického odboja, ktorý je štátnym občanom Slovenskej republiky, Sociálna poisťovňa v lehote 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona alebo vydania osvedčenia veterána protikomunistického odboja vypláti jednorazový peňažný príspevok vo výške

3000 eur; tento jednorazový peňažný príspevok nie je predmetom dane z príjmu fyzických osôb. Ak veterán protikomunistického odboja, ktorý je štátnym občanom Slovenskej republiky zomrie po dni vydania preukazu veterána protikomunistického odboja alebo stratí štátne občianstvo Slovenskej republiky, pričom jednorazový peňažný príspevok ešte nebol v súlade s prvou vetou vyplatený, právo veterána protikomunistického odboja na tento jednorazový peňažný príspevok zaniká a ten už nebude vyplatený.

Osobe, ktorá bola manželom veterána protikomunistického odboja, ktorý už zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho a ktorému nebol vyplatený jednorazový peňažný príspevok podľa prvej vety, aspoň po časť doby, kedy uskutočňoval odboj a odpor proti komunizmu, z dôvodu ktorého mu bolo vydané osvedčenie veterána protikomunistického odboja, Sociálna poisťovňa na žiadosť tejto osoby vyplatí v lehote 30 dní odo dňa podania jej žiadosti jednorazový peňažný príspevok vo výške 1 500 eur; tento jednorazový peňažný príspevok nie je predmetom dane z príjmu fyzických osôb.

Jednorazový peňažný príspevok sa osobe podľa tretej vety nevyplatí, ak sa táto dopustila voči manželovi, ktorý bol veteránom protikomunistického odboja zavrhnutiahodného konania, zvlášť v spolupráci s bezpečnostnými zložkami. Ak táto osoba podľa tretej vety zomrie po dni, kedy podala žiadosť podľa prvej vety, pričom jednorazový peňažný príspevok ešte nebol v súlade s vetou treťou vyplatený, jej právo na tento jednorazový peňažný príspevok zaniká a ten už nebude vyplatený.

Zákon o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z.z. navrhujem doplniť o § 12 v znení:

(Poznámka, uvedený návrh vychádza zo zákona č. 262/2011 Sb. a je potrebné ho upraviť podľa príslušných zákonov o sociálnom poistení a dôchodkovom zabezpečení platných v Slovenskej republike).

§ 12

Úprava dôchodkov

- (1) Účastníci protikomunistického odboja a veteráni protikomunistického odboja, ktorým bolo vydané o tom rozhodnutie a ktorí poberajú starobný alebo invalidný dôchodok zo Sociálnej poisťovne, a vdova alebo vdovec, ktorí poberajú vdovský alebo vdovecký dôchodok zo Sociálnej poisťovne po účastníkovi protikomunistického odboja a veteránovi protikomunistického odboja, ktorému o tom bolo vydané rozhodnutie, majú nárok na stanovenie výšky percentuálneho výmeru dôchodku, najmenej v čiastke uvedenej v odseku 3.
- (2) Základom pre stanovenie výšky percentuálneho výmeru dôchodku, prináležiacemu osobám uvedeným v odseku 1 je percentuálny výmer priemerného starobného dôchodku zistený pre účely zvýšenia dôchodku od januára 2015. Pre stanovenie výšky percentuálneho výmeru dôchodku priznaných odo dňa po 31. decembri 2014, je základom čiastka stanovená podľa prvej vety a zvýšená podľa predpisov o zvyšovaní dôchodkov, ktoré nadobudnú účinnosť do dňa, od ktorého sa dôchodok priznáva.
- (3) Najnižší percentný výmer
 - a) starobného dôchodku priznaného podľa § 29 zákona o dôchodkovom poistení alebo podľa obdobných ustanovení predchádzajúcich predpisov a invalidného dôchodku pre invalida tretieho stupňa predstavuje čiastku stanovenú podľa odseku 2,
 - b) invalidného dôchodcu pre invalida druhého stupňa, vdovského a vdoveckého dôchodku predstavuje polovicu čiastky stanovenej podľa odseku 2,

- c) invalidného dôchodcu pre invalida prvého stupňa predstavuje tretinu čiastky stanovenej podľa odseku 2,
- d) starobného dôchodku priznaného podľa § 31 zákona o dôchodkovom poistení stanovená podľa odseku 2 sa znižuje o 275 Kč za každé, i začaté 90-denné obdobie, za ktoré bol percentuálny výmer naposledy znížený;

ustanovenie § 54 ods. 3 a § 61 ods. 1 zákona o dôchodkovom poistení platí obdobne, ustanovenie § 59 ods. 1 zákona o dôchodkovom poistení platí s tým, že sa výška dôchodkov pre súbeh neprehodnocuje, pokiaľ k súbehu došlo pred dňom, od ktorého prináleží dôchodok v najnižšej percentnej výmere podľa tohto zákona.

(4) Žiadosť o úpravu vyplácaného dôchodku sa podáva Sociálnej poisťovni, príslušnej podľa miesta pobytu žiadateľa, ktorá oprávnenej osobe vypláca dôchodok, a je potrebné k nej priložiť úradne overený opis alebo úradne overenú kópiu rozhodnutia.

Ak vznikne nárok na výplatu dôchodku pred dňom účinnosti tohto zákona, prináleží dôchodok vo výške podľa odseku 3 od vyplatenia dôchodku od 1. januára 2015

Úprava výšky dôchodku podľa odseku 3 sa uskutoční najneskôr do troch mesiacov od podania žiadosti.

Apelujeme v mene týchto obetí, ktorých počet sa z dôvodu vysokého veku každým dňom znižuje, aby bola odstránená uvedená diskriminácia a žiadame o novelizáciu uvedeného zákona, ktorý by prispel aj k zmierneniu krívd občanov, veteránov protikomunistického odboja a ich rodín v sociálnej oblasti.

Veríme, že Slovenská republika ako členský štát EÚ bude v súlade s dodržiavaním základných ľudských práv garantovaných dohovorom a v duchu sociálnej starostlivosti o obeť komunizmu prijímať zákony, ktoré nebudú voči ním diskriminačné a nespravodlivé.

Prílohy.

1. Zákon o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z.z.
2. Zákon č. 262/2011 Sb. Parlamentu Českej republiky 262 o účastníkoch odboje a odporu proti komunizmu.
3. Oznámenie Krajského súdu Košice sp. zn. 1 SprV/249/2015 zo dňa 3. 3. 2015
4. Podnet k sťažnosti pre porušenie zákona a výkladu zákona č. 219/2006 Z.z o protikomunistickom odboji § 10, a zákona č. 262/2011 Sb. o účastníkoch odboje a odporu proti komunizmu § 2 a § 11.
5. Článok: **OJEDINELÝ POKUS O ÚTEK Z KOMUNISTICKÉHO ČESKOSLOVENSKA NA 122MM SAMOHYBNEJ HÚFNICI 2S1-GVOZDIKA**

Na vedomie:

Poslanecký klub Smer-SD

Ústav Pamäti národa

S úctou

Ing. Ferdinand Varga
predseda SZ VTNP PTP

Slovenský zväz VTNP-PTP
SEKRETARIÁT
Horný val 24
010 01 ŽILINA

František Bednár
predseda SZČPV

219/2006 Z.z. ZÁKON

zo 16. marca 2006

o protikomunistickom odboji

Zmena: 58/2009 Z. z. s účinnosťou od 1. apríla 2009

Národná rada Slovenskej republiky,

- vedená vôľou oceniť a vyjadriť úctu mužom a ženám, ktorí s nasadením vlastných životov, osobnej slobody a pripravení k najvyšším obeťam bojovali za vlasť, bránili hodnoty slobody a demokracie,

- odhodlaná natrvalo pripomínať ideály vlastenectva, cti a statočnosti ďalším generáciám našich občanov a

- pripravená vyjadriť vďaku všetkým etapám národného boja za slobodu,

sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

§ 1

Predmet úpravy

Tento zákon ustanovuje podmienky priznania postavenia účastníka protikomunistického odboja a pôsobnosť Ústavu pamäti národa¹⁾ na úseku starostlivosti o účastníkov protikomunistického odboja.

§ 2

Protikomunistický odboj

(1) Protikomunistický odboj bol pokračovaním národného boja za oslobodenie. Ustanovenia osobitného predpisu²⁾ sa použijú primerane.

(2) Pod protikomunistickým odbojom sa rozumie aktívny odpor občanov proti komunistickému režimu³⁾ prejavový či prejavovaný organizovane alebo individuálne v období od 6. októbra 1944 do 17. novembra 1989 (ďalej len "rozhodné obdobie") verejnými občianskymi postojmi alebo činmi odporu, a to ako na území Československej republiky alebo Československej socialistickej republiky (ďalej len "Československo"), ako aj v zahraničí.

(3) Na účely tohto zákona sa považuje za československého občana aj ten, koho československé štátne orgány svojím rozhodnutím československého občianstva pozbavili.

§ 3

Protikomunistický odboj bol súčasťou studenej vojny vo svete. Jeho účastníci boli aktívni bojovníci za slobodu a demokraciu.

§ 4

Účastník protikomunistického odboja

(1) Účastník protikomunistického odboja je občan, ktorý sa v rozhodnom období ako československý štátny občan stal na odpor proti komunistickému režimu formami uvedenými v § 5 až 8 tohto zákona.

(2) Účastníkovi protikomunistického odboja, ktorý vykonával odbojovú činnosť podľa § 5 až 8 tohto zákona, sa za podmienok ustanovených týmto zákonom priznáva postavenie účastníka odboja, ak túto činnosť vykonával minimálne 12 mesiacov. Obdobie účasti na odbojovej činnosti v rôznych časových obdobiach či v rôznych formách možno spočítať.

(3) Ak účastník protikomunistického odboja utrpel v súvislosti s odbojovou činnosťou uvedenou v § 5 až 8 tohto zákona vážnu ujmu na zdraví alebo zomrel, k obdobiu uvedenému v odseku 2 sa neprihliada.

§ 5

Člen ilegálnej organizácie

(1) Účastníkom protikomunistického odboja je občan, ktorý v rozhodnom období bol členom ilegálnej organizácie alebo skupiny aktívne bojujúcej proti komunistickému režimu.

(2) Na účely tohto zákona sa považuje za člena ilegálnej organizácie ten, kto sa účinne podieľal na vytvorení ilegálnej organizácie alebo sa aktívne zúčastnil na činnosti takej organizácie.

§ 6

Politický väzeň

(1) Účastníkom protikomunistického odboja je občan, ktorý bol politickým väzňom alebo bol z politických dôvodov internovaný, alebo bol v období rokov 1948 až 1953 zaradený do vojenských táborov nútených prác, alebo bol v rokoch 1944 až 1946 civilnou osobou protiprávne násilne odvečnenou do bývalého Zväzu sovietskych socialistických republík a do táborov, ktoré mal bývalý Zväz sovietskych socialistických republík zriadené v iných štátoch.⁵⁾

(2) Podľa tohto zákona je politickým väzňom ten, kto bol v rozhodnom období obmedzený na osobnej slobode väznením, zaradením do tábora nútených prác, protiprávne násilne odvečnený alebo internovaný pre svoj aktívny odboj proti komunistickej moci z dôvodov politických, náboženských, či z ďalších dôvodov súvisiacich s protikomunistickým odbojom.

§ 7

Iné zjavné formy odboja

Účastníkom protikomunistického odboja je občan, ktorý v rozhodnom období

- a) bol autorom petícií či obdobných materiálov zameraných na obnovu slobody a demokracie alebo zabezpečoval ich tlač či rozširovanie,
- b) organizoval politické organizácie či verejné vystúpenia proti komunistickému režimu,
- c) vyvíjal politickú, publicistickú či inú preukázateľne protikomunistickú činnosť zameranú na obnovu slobody a demokracie v Československu.

§ 8

Zahraničný odboj

Účastníkom protikomunistického odboja je československý občan, ktorý v rozhodnom období

- a) opustil republiku z dôvodov hroziaceho zatknutia a odsúdenia alebo z dôvodu hroziacej inej formy perzekúcie ako dôsledku protikomunistického odboja,
- b) vyvíjal v zahraničí politickú, publicistickú či inú preukázateľne protikomunistickú činnosť zameranú na obnovu slobody a demokracie v Československu.

§ 9

Prekážky na priznanie postavenia účastníka protikomunistického odboja

Postavenie účastníka protikomunistického odboja, i keď inak spĺňa podmienky uvedené v § 4 až 8, nemôže nadobudnúť, ak tento zákon neustanovuje inak, ten, kto v rozhodnom období

- a) vedome a aktívne sa podieľal na budovaní, rozvoji a upevňovaní komunistickej moci,
- b) v súvislosti s činnosťou ilegálnej organizácie alebo skupiny bojujúcej proti komunistickému režimu sa dopustil činov, ktoré sú trestné i podľa práva platného ku dňu účinnosti tohto zákona a nesúviseli s realizáciou práva odporu proti komunistickej moci,
- c) bol v období po 25. februári 1948 do 17. novembra 1989

1. príslušníkom Zboru národnej bezpečnosti zaradeným v zložke Štátnej bezpečnosti,
2. evidovaný v materiáloch Štátnej bezpečnosti ako rezident, agent, držiteľ požičaného bytu, držiteľ konšpiračného bytu, informátor alebo ideový spolupracovník Štátnej bezpečnosti,
3. tajomníkom orgánu Komunistickej strany Československa alebo Komunistickej strany Slovenska od stupňa okresného alebo jemu na roveň postaveného výboru vyššie, členom predsedníctva týchto výborov, členom Ústredného výboru Komunistickej strany Československa alebo Ústredného výboru Komunistickej strany Slovenska, členom Byra pre riadenie straníckej práce v českých krajinách alebo členom Výboru pre riadenie straníckej práce v českých krajinách,
4. pracovníkom aparátu orgánov uvedených v predchádzajúcom bode na úseku politického riadenia Zboru národnej bezpečnosti a Československej ľudovej armády,
5. príslušníkom Ľudových milícií,
6. členom akčného výboru Národného frontu po 25. februári 1948, previerkových komisií po 25. februári 1948 alebo previerkových a normalizačných komisií po 21. auguste 1968,
7. študentom na Vysokej škole Felixa Edmundoviča Dzeržinského pri Rade ministrov Zväzu sovietskych socialistických republík pre príslušníkov Štátnej bezpečnosti, Vysokej škole Ministerstva vnútra Zväzu sovietskych socialistických republík pre príslušníkov Verejnej bezpečnosti, Vyššej politickej škole Ministerstva vnútra Zväzu sovietskych socialistických

republík alebo vedeckým aspirantom alebo účastníkom kurzov dlhších ako tri mesiace na týchto školách,

d) bol osobou podľa § 1 ods. 3 písm. a), b), c), d) alebo e) osobitného predpisu.²⁾

§ 10

Práva účastníkov protikomunistického odboja

(1) Účastníci protikomunistického odboja majú právo na plnú morálnu rehabilitáciu.

(2) Účastníkovi protikomunistického odboja podľa § 6 prináleží postavenie veterána protikomunistického odboja; Ústav pamäti národa mu vydá preukaz veterána protikomunistického odboja.

§ 11

Konanie o priznaní postavenia účastníka protikomunistického odboja

(1) O priznaní postavenia účastníka protikomunistického odboja rozhoduje Ústav pamäti národa na základe písomnej žiadosti.

(2) Žiadosť podľa odseku 1 obsahuje meno a priezvisko žiadateľa, dátum a miesto narodenia, adresu trvalého pobytu, údaj o štátnom občianstve, údaje potvrdzujúce splnenie podmienok na priznanie postavenia účastníka protikomunistického odboja podľa tohto zákona a vlastnoručný podpis.

(3) Ak žiadateľ spĺňa podmienky podľa tohto zákona, Ústav pamäti národa vydá žiadateľovi preukaz účastníka protikomunistického odboja.

(4) Postavenie účastníka protikomunistického odboja možno priznať aj občanovi, ktorý umrel. Konanie o priznaní postavenia účastníka protikomunistického odboja in memoriam sa začína na základe žiadosti blízkej osoby zosnulého alebo z vlastného rozhodnutia Ústavu pamäti národa. Žiadosť blízkej osoby obsahuje náležitosti podľa odseku 2.

(5) V odôvodnených prípadoch môže Ústav pamäti národa vydať preukaz podľa odseku 3, aj ak jestvuje prekážka podľa § 9. Môže tak urobiť vtedy, ak intenzita odboja proti komunizmu bola zjavne rozsiahlejšia a dlhodobejšia než existencia prekážky podľa § 9.

(6) Ak Ústav pamäti národa odmietne vydať preukaz podľa odseku 3, môže žiadateľ písomne požiadať Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o preskúmanie tohto rozhodnutia.

§ 11a

Starostlivosť o veterána protikomunistického odboja

(1) Ústav pamäti národa je povinný na zabezpečenie poskytovania starostlivosti o veterána protikomunistického odboja do 30 dní od priznania postavenia veterána protikomunistického odboja písomne oznámiť Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia tieto údaje:

- a) titul, meno a priezvisko veterána protikomunistického odboja,
- b) dátum a miesto narodenia,
- c) adresu jeho trvalého pobytu,
- d) dátum vydania preukazu veterána protikomunistického odboja.

(2) Veteránovi protikomunistického odboja možno na základe jeho žiadosti podanej Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia poskytnúť rekreačnú starostlivosť a kúpeľnú starostlivosť podľa osobitného predpisu.^{7a)}

§ 11b

Konanie o priznaní postavenia veterána protikomunistického odboja in memoriam

(1) Postavenie veterána protikomunistického odboja in memoriam možno priznať účastníkovi protikomunistického odboja podľa § 6, ktorý zomrel.

(2) Konanie o priznaní postavenia veterána protikomunistického odboja in memoriam sa začína na základe

a) podnetu Ústavu pamäti národa alebo
b) žiadosti blízkej osoby zosnulej osoby.

(3) Žiadosť podľa odseku 2 písm. b) obsahuje

a) titul, meno, priezvisko, adresu a vlastnoručný podpis blízkej osoby zosnulej osoby,

b) uvedenie príbuzenského vzťahu blízkej osoby k zosnulej osobe,

c) údaje o zosnulej osobe

1. titul, meno a priezvisko,

2. dátum a miesto narodenia,

3. dátum a miesto úmrtia a úradne overenú kópiu úmrtného listu a

4. štátne občianstvo.

(4) Ak Ústav pamäti národa prizná postavenie veterána protikomunistického odboja in memoriam, vydá blízkej osobe zosnulej osoby preukaz veterána protikomunistického odboja in memoriam.

§ 11c

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. apríla 2009

(1) Ak bol účastníkovi protikomunistického odboja uvedenému v § 6 vydaný preukaz účastníka protikomunistického odboja pred 1. aprílom 2009, Ústav pamäti národa takémuto účastníkovi protikomunistického odboja prizná aj postavenie veterána protikomunistického odboja a do 1. októbra 2009 mu vydá preukaz veterána protikomunistického odboja.

(2) Ústav pamäti národa prizná postavenie veterána protikomunistického odboja a vydá preukaz veterána protikomunistického odboja účastníkovi protikomunistického odboja, ktorý stratil postavenie vojnového veterána podľa osobitného predpisu.^{7b)}

Čl. II

Zákon č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa a o doplnení niektorých zákonov (zákon o pamäti národa) v znení zákona č. 110/2003 Z. z., zákona č. 610/2004 Z. z. a zákona č. 309/2005 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

V § 8 ods. 1 sa dopĺňa písmeno j), ktoré znie:

"j) rozhoduje o priznaní postavenia účastníka protikomunistického odboja.2a)".

Poznámka pod čiarou k odkazu 2a) znie:

"2a) § 11 zákona č. 219/2006 Z. z. o protikomunistickom odboji."

Čl. III

Zákon č. 463/2003 Z. z. o vojnových veteránoch a o doplnení zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa mení a dopĺňa takto:

V § 2 ods.2 sa dopĺňa písmeno e), ktoré znie:

"e) bola účastníkom protikomunistického odboja za podmienok ustanovených osobitným predpisom.4a)".

Poznámka pod čiarou k odkazu 4a) znie:

"4a) § 10 zákona č. 219/2006 Z. z. o protikomunistickom odboji."

Čl. IV Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. júna 2006.

Ivan Gašparovič v. r.

v z. Béla Bugár v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

1)Zákon č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa a o doplnení niektorých zákonov (zákon o pamäti národa) v znení neskorších predpisov.

2)Zákon č. 255/1946 Zb. o príslušníkoch československej armády v zahraničí a o niektorých iných účastníkoch národného boja za oslobodenie v znení zákona č. 101/1964 Zb.

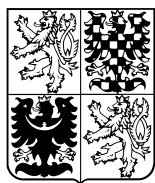
3)§ 2 ods.1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 125/1996 Z. z. o nemorálnosti a protiprávnosti komunistického systému.

5)§ 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 319/1991 Zb. o zmiernení niektorých majetkových a iných krívd a o pôsobnosti orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v oblasti mimosúdnych rehabilitácií v znení neskorších predpisov.

7a)§ 69 a 70 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

7b)§ 6a zákona č. 463/2003 Z. z. o vojnových veteránoch a o doplnení zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 58/2009 Z. z.

Zdroj: www.epi.sk

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 92

Rozeslána dne 31. srpna 2011

Cena Kč 55,-

O B S A H:

260. Zákon, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění z členských států Evropské unie nebo jiných států, které jsou smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, na území České republiky a o změně zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů
261. Zákon, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů
262. Zákon o účastnících odboje a odporu proti komunismu
263. Zákon, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
264. Zákon, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
-

262**ZÁKON**

ze dne 20. července 2011

o účastnících odboje a odporu proti komunismu**PREAMBULE**

Parlament České republiky,

jsa veden vůlí vyjádřit úctu a vděčnost ženám a mužům, kteří v období komunistické totalitní moci s nasazením vlastních životů, osobní svobody i majetku aktivně bránili hodnoty svobody a demokracie,

jsa odhodlán trvale připomínat ideály vlastenectví, cti, statečnosti a sebeobětování dalším generacím,

vyslovuje hlubokou lítost nad nevinnými oběťmi teroru komunistického režimu

a vycházejí ze zásad, které vtělil do zákona o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu,

se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**ÚČASTNÍCI ODBOJE A ODPORU PROTI KOMUNISMU****§ 1****Předmět zákona**

Tento zákon vymezuje odboj a odpor proti komunismu, stanoví podmínky pro vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu, upravuje rehabilitace a dále stanoví některé úkoly Ministerstva obrany (dále jen „ministerstvo“).

§ 2**Vymezení pojmů**

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) dobou nesvobody úsek československých dějin od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989,
- b) odbojem a odporem proti komunismu účast na akcích směřovaných proti komunistickému režimu v Československu projevená ať již jednotlivě či ve skupině na základě politického, náboženského či

mravního demokratického přesvědčení nebo vědomá a veřejná vyjádření takového odporu, na území státu i v zahraničí, a to i ve spojení s cizí demokratickou mocností, některou z forem uvedených v § 3 s cílem odstranit, výrazně oslabit či narušit anebo jinak poškodit komunistickou totalitní moc v Československu a obnovit svobodu a demokracii,

- c) občanem osoba, která měla v době nesvobody státní občanství Československé socialistické republiky nebo jejích právních předchůdců (dále jen „československé státní občanství“), a dále i osoba, která byla československého státního občanství rozhodnutím státních orgánů v době nesvobody zbavena.

§ 3**Formy odboje a odporu proti komunismu**

(1) Formou odboje a odporu proti komunismu se rozumí ozbrojený nebo jiný srovnatelný boj vedený proti komunistickému režimu v Československu, provádění sabotáží, spolupráce se zahraniční zpravodajskou službou demokratického státu, převaděčství nebo překračování státních hranic za účelem účasti v odboji a odporu proti komunismu (agenti-chodci). Za formu odboje a odporu proti komunismu se rovněž považují s tím srovnatelné jiné statečné činy nebo statečné veřejné postoje na podporu ozbrojených akcí směřovaných proti komunistickému režimu v Československu.

(2) Formou odboje a odporu proti komunismu se dále rozumí soustavná či dlouhodobá anebo jinak významná činnost spočívající v

- a) autorství petic nebo obdobných materiálů nebo veřejných vyjádření zaměřených přímo či nepřímo na obnovu svobody, demokracie nebo na oslabení komunistického režimu nebo zabezpečování jejich tisku nebo rozšiřování,
- b) organizaci veřejných vystoupení proti komunistickému režimu, vyvíjení politické, publicistické nebo jiné prokazatelně protikomunistické činnosti zaměřené přímo nebo nepřímo na obnovu svo-

body, demokracie nebo na oslabení komunistického režimu, nebo

- c) vyvíjení politické, publicistické nebo jiné prokazatelně protikomunistické činnosti v zahraničí zaměřené přímo nebo nepřímo na obnovu svobody, demokracie nebo na oslabení komunistického režimu.

(3) Formou odboje a odporu proti komunismu se rozumí též aktivní působení v organizaci nebo skupině, jejíž členové bojovali proti komunistickému režimu způsoby uvedenými v tomto ustanovení.

(4) Formou odboje a odporu proti komunismu se rozumí též takové veřejné politické a společenské postoje zastávané aktivně a z vlastní vůle, které bránily nástupu a udržení komunistické totalitní moci, pokud byl za ně jejich nositel uvězněn, internován nebo jinak omezen na osobní svobodě anebo nuceně vystěhován z místa svého bydliště anebo jinak obdobně závažně postižen.

(5) Za odboj a odpor proti komunismu se považuje též činnost významem srovnatelná s formami odboje a odporu proti komunismu uvedenými v předchozích odstavcích vykonávaná před dobou nesvobody, pokud jejím cílem bylo zabránit nastolení komunistického režimu a zachování svobody a demokracie v Československu, pokud tohoto cíle nebylo možno dosáhnout jinak, a byla spojena s obdobným rizikem.

§ 4

Překážky přiznání postavení účastníka odboje a odporu proti komunismu

(1) Za účastníka odboje a odporu proti komunismu se nepovažuje občan, který v době nesvobody

- a) byl příslušníkem nebo zaměstnancem bezpečnostních složek¹⁾, s výjimkou základní nebo náhradní vojenské činné služby,
- b) byl evidován v materiálech bezpečnostních složek jako jejich spolupracovník nebo tajný spolupracovník anebo byl členem Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti, pomocníkem Pohraniční stráže nebo informátorem zpravodajského aparátu Komunis-

tické strany Československa anebo jinak obdobně spolupracoval s bezpečnostními složkami nebo Komunistickou stranou Československa,

- c) byl členem nebo kandidátem Komunistické strany Československa nebo Komunistické strany Slovenska,
- d) byl příslušníkem Lidových milicí,
- e) byl po 21. srpnu 1968 individuálním členem Svazu československo-sovětského přátelství, s výjimkou těch, kteří své členství ve Svazu československo-sovětského přátelství krátce po 21. srpnu 1968 ukončili,
- f) byl členem akčního výboru Národní fronty po 25. únoru 1948, prověřkových komisí po 25. únoru 1948 nebo prověřkových a normalizačních komisí po 21. srpnu 1968,
- g) byl studentem nebo absolventem vysokých škol politických, bezpečnostních nebo vojenských anebo školení obdobných směrů ve státech, které byly smluvní stranou Varšavské smlouvy²⁾, anebo vědeckým aspirantem anebo účastníkem kursů delších než 3 měsíce na těchto školách,
- h) byl příslušníkem nebo spolupracovníkem zpravodajské služby cizího státu v době, kdy v tomto státě vládl komunistický nebo komunistickému režimu obdobný režim, nebo
- i) se jinak dobrovolně, vědomě a aktivně významným způsobem podílel na budování, rozvoji a upevňování komunistické totalitní moci v Československu.

(2) K překážce podle odstavce 1 se nepřihlíží, pokud byl občan do složek a organizací zde uvedených vyslán nebo se stal jejich členem za účelem boje proti komunistickému režimu.

(3) Občanu uvedenému v odstavci 1 se přiznává postavení účastníka odboje a odporu proti komunismu, pokud jeho účast na odboji a odporu proti komunismu svou intenzitou, rozsahem nebo délkou zjevně převyšovala jeho účast na budování, rozvoji a upevňování komunistické totalitní moci. Postavení účastníka odboje a odporu proti komunismu se přiznává též občanu

¹⁾ § 2 písm. c) zákona č. 181/2007 Sb., o Ústavu pro studium totalitních režimů a o Archivu bezpečnostních složek a o změně některých zákonů.

²⁾ Smlouva o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Albánskou lidovou republikou, Bulharskou lidovou republikou, Maďarskou lidovou republikou, Německou demokratickou republikou, Polskou lidovou republikou, Rumunskou lidovou republikou, Svazem sovětských socialistických republik a Československou republikou, sjednaná ve Varšavě dne 14. května 1955 a publikovaná pod č. 45/1955 Sb.

uvedenému v odstavci 1, který s nasazením vlastního života vykonal v rámci odboje a odporu proti komunismu mimořádně záslužný čin.

(4) Za účastníka odboje a odporu proti komunismu se nepovažuje občan, jehož účast na odboji a odporu proti komunismu byla vedena zavrženíhodnou pohnutkou, anebo který se při této činnosti dopustil zavrženíhodného jednání směřujícího k popření hodnot svobody a demokracie či zvláště zavrženíhodného jednání směřujícího k popření individuálních základních lidských práv a tomuto jednání se v rámci akcí směřovaných proti komunistickému režimu v Československu bylo možné vyhnout. Za účastníka odboje a odporu proti komunismu se dále nepovažuje občan, jehož činy byly vedeny pohnutkou nastolit režim, který by pošlapával hodnoty svobody a demokracie obdobně jako komunistický režim.

§ 5

Postavení válečného veterána

Postavení válečného veterána podle zákona o válečných veteránech se přizná účastníku odboje a odporu proti komunismu, který je státním občanem České republiky a uskutečňoval odboj a odpor proti komunismu formou uvedenou v § 3 odst. 1.

§ 6

Osvědčení

(1) Osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu vydává ministerstvo na základě žádosti občana. Žádost musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat podklady prokazující splnění podmínek pro vydání tohoto osvědčení, a pokud jím žadatel disponuje, také doklad o československém občanství nebo doklad o jeho odnětí.

(2) Pokud osoba oprávněná podat žádost podle odstavce 1 zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou, může o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu požádat její manžel, rodič, dítě, jiný příbuzný v řadě přímé nebo sourozenec, popřípadě občanské sdružení nebo jiná právnická osoba, jejichž předmětem činnosti je zkoumání historie, archivnictví, výchova, vzdělávání nebo ochrana lidských práv, anebo občanské sdružení sdružující účastníky odboje proti nacismu nebo odboje a odporu proti komunismu nebo bývalé politické vězně. Tato žádost musí kromě náležitostí uvedených v odstavci 1 týkajících se žadatele a osoby, za niž se o vydání osvědčení žádá, obsahovat, pokud žádost podává manžel, rodič, dítě, jiný příbuzný

v řadě přímé nebo sourozenec, údaj o vztahu žadatele k osobě, za niž se o vydání osvědčení žádá, a vždy datum a místo úmrtí této osoby.

(3) K žádosti podané podle odstavce 1 nebo 2 si ministerstvo opatří odborné stanovisko Archivu bezpečnostních složek, popřípadě i Ústavu pro studium totalitních režimů a dalších vědeckých institucí. Jsou-li splněny podmínky pro vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu, vydá ministerstvo osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu. Nejsou-li tyto podmínky splněny, ministerstvo vydá rozhodnutí o tom, že toto osvědčení nevydává. Jestliže ten, komu má být podle věty druhé vydáno osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu, splňuje podmínky podle § 5, bude mu v tomto osvědčení přiznáno také postavení válečného veterána; ten, komu je takto přiznáno postavení válečného veterána, požívá práv náležejících podle zákona o válečných veteránech válečným veteránům, přičemž náležejí-li určitá práva podle zákona o válečných veteránech i manželům nebo druhům válečných veteránů, mají tato práva i manžel nebo druh té osoby, které bylo postavení válečného veterána přiznáno podle tohoto zákona.

(4) Je-li podána žádost podle odstavce 2 poté, co ministerstvo již vydalo osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu na základě jiné žádosti podle odstavce 1 nebo 2 týkající se téže osoby, ministerstvo žádost odloží a zašle žadateli stejnopis osvědčení.

(5) Osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu obsahuje jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě titul, datum a místo narození, údaj o formě nebo formách a popis jednání odboje a odporu proti komunismu a dále otisk razítka, datum a podpis oprávněné úřední osoby; bylo-li přiznáno postavení válečného veterána v souladu s tímto zákonem, obsahuje osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu také tento údaj.

(6) Vyjde-li najevo, že nebyly splněny podmínky pro vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu, ministerstvo vydá rozhodnutí o zrušení tohoto osvědčení a informuje o tom Českou správu sociálního zabezpečení.

(7) Žijícímu účastníku odboje a odporu proti komunismu, který je státním občanem České republiky, ministerstvo ve lhůtě 30 dnů ode dne vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu vyplatí jednorázový peněžitý příspěvek ve výši 100 000 Kč; tento jednorázový peněžitý příspěvek není předmětem daně z příjmů fyzických osob. Zemře-li účastník od-

boje a odporu proti komunismu, který je státním občanem České republiky, po dni vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu nebo pozbudeli po tomto dni státního občanství České republiky, přičemž jednorázový peněžitý příspěvek ještě nebyl v souladu s první větou vyplacen, právo účastníka odboje a odporu proti komunismu na tento jednorázový peněžitý příspěvek zaniká a ten nebude již vyplacen. Osobě, která byla manželem účastníka odboje a odporu proti komunismu, který již zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého a kterému nebyl vyplacen jednorázový peněžitý příspěvek podle věty první, alespoň po část doby, kdy uskutečňoval odboj a odpor proti komunismu, ohledně něhož mu bylo vydáno osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu, ministerstvo na žádost této osoby vyplatí ve lhůtě 30 dnů ode dne podání její žádosti jednorázový peněžitý příspěvek ve výši 50 000 Kč; tento jednorázový peněžitý příspěvek není předmětem daně z příjmů fyzických osob. Jednorázový peněžitý příspěvek se osobě podle věty třetí nevyplatí, dopustila-li se tato osoba vůči manželu, který byl účastníkem odboje a odporu proti komunismu, zavrženíhodného jednání, zejména spoluprací s bezpečnostními složkami. Zemře-li osoba podle věty třetí po dni, kdy podala žádost podle věty třetí, přičemž jednorázový peněžitý příspěvek ještě nebyl v souladu s větou třetí vyplacen, její právo na tento jednorázový peněžitý příspěvek zaniká a ten nebude již vyplacen.

§ 7

Etická komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

(1) Zřizuje se Etická komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu (dále jen „Komise“). Komise rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutím ministerstva podle § 6 odst. 3 a 6.

(2) Komise má devět členů; po dvou členech volí a odvolává Poslanecká sněmovna, Senát, vláda a Rada Ústavu pro studium totalitních režimů, jednoho člena jmenuje a odvolává prezident republiky. Předsedu Komise volí a odvolává vláda z členů volených vládou.

(3) Členem Komise může být zvolena fyzická osoba, která je způsobilá k právním úkonům a je spolehlivá a bezúhonná.

(4) Členové Komise jsou voleni na funkční období pěti let. Nikdo nemůže být zvolen více než dvakrát za sebou.

(5) Členství v Komisi je veřejnou funkcí³⁾. Funkční období člena komise je pět let.

(6) Jednání Komise svolává a řídí její předseda. K platnosti usnesení Komise je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech jejích členů. Komise přijímá jednací řád, ve kterém stanoví podrobná pravidla svého jednání.

(7) Komise spolupracuje s Ústavem pro studium totalitních režimů a s Archivem bezpečnostních složek, které jí na vyžádání poskytují nezbytné podklady a informace.

§ 8

Úprava důchodů

(1) Účastníci odboje a odporu proti komunismu, kterým o tom bylo vydáno osvědčení a kteří pobírají starobní nebo invalidní důchod z českého důchodového pojištění, a vdova nebo vdovec, kteří pobírají vdovský nebo vdovecký důchod z českého důchodového pojištění po účastníkovi odboje a odporu proti komunismu, kterému o tom bylo vydáno osvědčení, mají nárok na stanovení výše procentní výměry důchodu nejméně v částce uvedené v odstavci 3.

(2) Základem pro stanovení výše procentní výměry důchodu náležejícího osobám uvedeným v odstavci 1 je procentní výměra průměrného starobního důchodu zjištěná pro účely zvýšení důchodů od ledna 2012⁴⁾. Pro stanovení výše procentní výměry důchodů přiznávaných ode dne po 31. prosinci 2011 je základem částka stanovená podle věty první a zvýšená podle předpisů o zvyšování důchodů, které nabudou účinnosti do dne, od něhož se důchod přiznává.

(3) Nejnižší procentní výměra

a) starobního důchodu přiznaného podle § 29 zákona o důchodovém pojištění⁵⁾ nebo podle obdobných ustanovení předchozích předpisů a invalidního dů-

³⁾ § 201 zákoníku práce.

⁴⁾ § 67 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

chodu pro invaliditu třetího stupně činí částku stanovenou podle odstavce 2,

- b) invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, vdovského a vdoveckého důchodu činí polovinu částky stanovené podle odstavce 2,
- c) invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně činí třetinu částky stanovené podle odstavce 2,
- d) starobního důchodu přiznaného podle § 31 zákona o důchodovém pojištění stanovená podle odstavce 2 se snižuje o 275 Kč za každé i započaté 90denní období, za které byla procentní výměra naposledy snížena;

ustanovení § 54 odst. 3 a § 61 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění⁵⁾ platí obdobně, ustanovení § 59 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění⁵⁾ platí s tím, že se výše důchodů pro souběh nepřehodnocují, pokud k souběhu došlo přede dnem, od něhož náleží důchod v nejnížší procentní výměře podle tohoto zákona.

(4) Žádost o úpravu vypláceného důchodu se podává u orgánu sociálního zabezpečení, který oprávněně osobě vyplácí důchod, a je třeba k ní přiložit úředně ověřený opis nebo úředně ověřenou kopii osvědčení podle § 6; jde-li o poživatele důchodu, který vyplácí Česká správa sociálního zabezpečení, lze žádost podat nebo sepsat u okresní správy sociálního zabezpečení příslušné podle místa pobytu žadatele. Vznikl-li nárok na výplatu důchodu před 17. listopadem 2011, náleží důchod ve výši podle odstavce 3 od splátky důchodu splatné v prosinci 2011. Vznikne-li nárok na výplatu důchodu po 16. listopadu 2011, náleží důchod ve výši podle odstavce 3 ode dne jeho přiznání, nejdříve však od splátky důchodu splatné v prosinci 2011. Úprava výše důchodu podle odstavce 3 bude provedena nejpozději při výplatě v dubnu 2012, bude-li žádost podána do 31. prosince 2011, jinak nejpozději do 3 měsíců po podání žádosti.

§ 9

Evidence

Ministerstvo vede evidenci osob, kterým bylo vydáno osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu; tato evidence obsahuje stejnopis písemného vyhotovení osvědčení podle § 6 odst. 3, popřípadě stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí o zrušení osvědčení. Ministerstvo zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě titul, datum a místo narození osob, kterým bylo vydáno osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu.

§ 10

Pamětní odznak

(1) Spolu s osvědčením účastníka odboje a odporu proti komunismu udělí ministerstvo pamětní odznak; pamětním odznakem je pamětní odznak účastníka odboje a odporu proti komunismu a pamětní odznak pro pozůstalého po účastníkovi odboje a odporu proti komunismu. Pamětní odznak účastníka odboje a odporu proti komunismu se uděluje pouze žijícím účastníkům odboje a odporu proti komunismu. Pamětní odznak pro pozůstalého po účastníkovi odboje a odporu proti komunismu se uděluje příbuznému účastníka odboje a odporu proti komunismu, který podal žádost podle § 6 odst. 2.

(2) Vzor pamětního odznaku účastníka odboje a odporu proti komunismu a vzor pamětního odznaku pro pozůstalého po účastníkovi odboje a odporu proti komunismu, jakož i pravidla jejich nošení stanoví ministerstvo vyhláškou.

(3) Zruší-li ministerstvo osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu, je ten, jemuž byl pamětní odznak udělen, popřípadě ten, kdo jej má v držení, povinen vrátit jej ministerstvu.

§ 11

Rehabilitace

Soud na návrh zruší trest uložený za trestný čin, na který se nevztahuje rehabilitace podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, anebo rehabilitace podle § 6 zákona č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu, prokáže-li se během řízení, že jednání odsouzeného bylo vedeno úmyslem oslabit či narušit anebo jinak poškodit komunistickou totalitní moc v Československu anebo k tomu vytvořit prostředky. Návrh lze podat nejpozději do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pro účely tohoto řízení a následného odškodnění se přiměřeně použijí ustanovení § 4 a následující zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci. Náhrada se vyplatí v hotovosti. Toto ustanovení se nevztahuje na trestné činy spáchané z pohnutek nízkých nebo nečestných.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 12

Příloha k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních po-

platcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zá-

kona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb. a zákona č. 152/2011 Sb., se mění takto:

1. V části I položce 3 v textu Osvobození v bodu 3 se slova „a k“ nahrazují slovem „k“, na konci textu bodu 3 se tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „a k provedení zákona č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu.“.

2. V části I položce 4 v textu Osvobození v bodu 1 se slova „a k“ nahrazují slovem „k“, na konci textu bodu 1 se tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „a k provedení zákona č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu.“.

3. V části I položce 5 v textu Osvobození v bodu 1 se slova „a k“ nahrazují slovem „k“, na konci textu bodu 1 se tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „a k provedení zákona č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu.“.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 13

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 17. listopadu 2011.

Němcová v. r.

Klaus v. r.

Nečas v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2011 činí 8 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávkovo-knihkupci – 516 205 177, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Typos, tiskařské závody s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Pořiči 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41, Právnícké a ekonomické knihkupectví, Elišky Krásnohorské 14, tel.: 224 813 548; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vínohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Prerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L&N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s.r.o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Cartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zatec:** Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyzarovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevizování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslo 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.

KRAJSKÝ SÚD V KOŠICIACH
Štúrova 29, 041 51 Košice, tel. 055/7269 111, fax: 055/72 69 220

1SprV/249/2015

Košice 03.03.2015

František Bednár
Nám. sv. Egídia 102/14
058 01 Poprad

09 03 2015

Zastúpený
JUDr. Karolom Prochotským
Advokátska kancelária
Lesná 376
065 03 Podolinec

Vec

Odpoď na podaný návrh na zrušenie trestu, na ktorý sa nevzťahovala rehabilitácia podľa zák. č. 119/90 Zb. v zmysle zák. NR SR o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z. z. a zák. č. 262/2011 Sb. Parlamentu Českej republiky o účastníkoch odboje a odporu proti komunizmu.

Po oboznámení sa s obsahom Vášho návrhu na postup Krajského súdu v Košiciach podľa zák. č. 219/2006 Z. z. a § 11 zák. č. 262/2011 Sb. je potrebné poukázať na teritoriálnu pôsobnosť právnej normy, ktorou sa rozumie ohraničené určenie miesta, územia, v ktorom platí a je účinná právna norma.

Pôsobnosť zákona č. 262/2011 Sb. Parlamentu Českej republiky o účastníkoch odboje a odporu proti komunizmu sa vzťahuje na územie Českej republiky a pôsobnosť zák. č. 219/2006 Z. z. Národnej rady SR o protikomunistickom odboji sa vzťahuje na územie Slovenskej republiky.

Územím republiky je tá časť zemského povrchu, vrátane vôd, priestoru nad zemským povrchom, i pod ním, ktorá podľa medzinárodného práva podlieha jeho suverénnej moci a je od územia iných štátov oddelená štátnou hranicou.

Zák. č. 219/2006 Z. z. neobsahuje ustanovenie zodpovedajúce ust. § 11 zák. č. 262/2011 Sb. upravujúce rehabilitáciu odsúdeného a preto chýba právny základ na rozhodnutie o Vami podanom návrhu. Z ustanovenia § 10 ods. 1 zák. č. 219/2006 Z. z. upravujúceho plnú morálnu rehabilitáciu účastníka protikomunistického odboja nevyplýva

možnosť a podmienky rozhodnutia súvisiaceho so zrušením trestu uloženého za trestný čin, na ktorý sa nevzťahuje rehabilitácia podľa zák. č. 119/1990 Zb.

Z uvedených dôvodov vraciame Vami podaný návrh bez meritórneho rozhodnutia vrátane jeho príloh uvedených pod číslom 1 – 4 návrhu.

Prílohy:

1. Rozhodnutie Ústavu pamäti národa č. DR/2014/01627 zo dňa 27. 01. 2015 o priznaní postavenia veterána protikomunistického odboja podľa § 10 ods. 2 zákona č. 219/90 Z. z.
2. Rozhodnutie Ústavu pamäti národa č. DR/2014/01627 zo dňa 27. 01. 2015 o priznaní postavenia účastníka protikomunistického odboja podľa § 6 ods. 1 zák. č. 219/2006 Z. z.
3. Fotokópia preukazov
4. Plná moc

JUDr. Imrich Volkai
predseda krajského súdu

František Bednár, Nám. sv. Egídia 102/14, 058 01 Poprad

Vážený pán
Generálny prokurátor
Slovenskej republiky
JUDr. Jaromír Čižnár
Generálna prokuratúra
Slovenskej republiky
Štúrova 2
812 85 Bratislava

Poprad 17. 3. 2015

Vec: Podnet k sťažnosti pre porušenie zákona a výkladu zákona č. 219/2006 Z.z. o protikomunistickom odboji § 10, a zákona č. 262/2011 Sb. o účastníkoch odboje a odporu proti komunizmu § 2 a § 11.

Vážený pán Generálny prokurátor, v zmysle článku Čl. 46 ods.1, Ústavy SR sa „každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky“. “ Čl. 2 ods. 2 „ Štátne orgány sú povinné postupovať podľa zákona“.

Ako účastník a veterán protikomunistického odboja som v zmysle ustanovenia § 10 Zákona o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z.z. a § 2 a § 11 Zákona č. 262/2011 Sb. Parlamentu Českej republiky 262 o účastníkoch odboje a odporu proti komunizmu podal Krajskému súdu v Košiciach dňa 25. 2. 2015 návrh na zrušenie tzv. zostatkového trestu na ktorý sa nevzťahovala rehabilitácia podľa zákona č. 119/90 Zb. o súdnej rehabilitácii a ktorý súvisel s protikomunistickým odbojom.

Ako potvrdzujem v prílohe, Krajský súd Košice odpoveďou sp. zn. 21 SprV/249/2015 zo dňa 3. 3. 2015 návrh vrátil bez meritórneho rozhodnutia z dôvodu teritoriálnej pôsobnosti právnej normy zákona č. 262/2011 Sb., ktorá sa podľa názoru Krajského súdu vzťahuje len na územie Českej republiky.

Podľa názoru Krajského súdu Košice z ustanovenia § 10 ods. 1 zák. č. 219/2006 Z.z. upravujúceho plnú morálnu rehabilitáciu účastníka protikomunistického odboja nevyplýva možnosť a podmienky rozhodnutia súvisiaceho so zrušením trestu uloženého za trestný čin, na ktorý sa nevzťahuje rehabilitácia podľa zák. č. 119/1990Zb a tento zákon neobsahuje ustanovenie zodpovedajúce ust. § 11 zák. č. 262/2011 Sb. **Postup súdu, ktorý návrh vrátil, vylučuje plnú morálnu rehabilitáciu účastníka protikomunistického odboja tým, že mu upiera zrušenie zostatkového trestu na ktorý sa nevzťahovala rehabilitácia podľa zákona č. 119/1990 Zb. Plná morálna rehabilitácia však nie je možná bez súdnej rehabilitácie.**

§ 10 zákona č. 219/2006 Zb. o protikomunistickom odboji

Práva účastníkov protikomunistického odboja

(1) Účastníci protikomunistického odboja majú právo na plnú morálnu rehabilitáciu.

Názor Krajského súdu Košice, podľa ktorého zákon č. 262/2011 Sb. sa vzťahuje len na územie Českej republiky z čoho vyplýva, že sa nevzťahuje na občanov Slovenskej republiky, je v rozpore s týmto zákonom ako aj zákonom č. 219/2006 Z.z. a je zjavne diskriminačný voči účastníkom protikomunistického odboja, ktorí sú občanmi Slovenskej republiky ako

nástupnického štátu bývalej Československej socialistickej republiky. Krajský súd Košice sa nedostatočne oboznámil s ust. § 2 zákona č. 262/2011 Sb. z ktorého jednoznačne vyplýva:

§ 2

Vymezení pojmu

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) dobou nesvobody úsek československých dějin od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989,
- b) odbojem a odporem proti komunismu účast na akcích směřovaných proti komunistickému režimu v Československu projevem ať již jednotlivě či ve skupině na základě politického, náboženského mravního demokratického přesvědčení nebo vědomá a veřejná vyjádření takového odporu, na území státu i v zahraničí, a to i ve spojení s cizí demokratickou mocností, některou z forem uvedených v § 3 s cílem odstranit, výrazně oslabit či narušit anebo jinak poškodit komunistickou totalitní moc v Československu a obnovit svobodu a demokracii,
- c) **občanem osoba, která měla v době nesvobody státní občanství Československé socialistické republiky** nebo jejích právních předchůdců (**dále jen „československé státní občanství“**), a dále i osoba, která byla československého státního občanství rozhodnutím státních orgánů v době nesvobodu zbavena.

Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že zákon č. 262/2011 Sb. sa vzťahuje aj na občanov Slovenskej republiky, ktorí mali v dobe neslobody štátne občianstvo Československej republiky a ktorí sú preto oprávnení k podaniu žiadosti Ministerstvu obrany Českej republiky odbor pro válečné veterány oddělení vydávání osvědčení -3. odboj. **Jediné obmedzenie, ktoré sa vzťahuje na občanov, ktorí nemajú české štátne občianstvo je priznanie nároku na jednorazový finančný príspevok vo výške 100 00 Kč a úpravu dôchodku.**

Taktiež z ustanovenia § 11 nevyplýva, že pri rehabilitácii sa má jednať o miestne príslušný výlučne len súd Českej republiky.

§ 11

Rehabilitace

Soud na návrh zruší trest uložený za trestný čin, na který se nevztahuje rehabilitace podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, anebo rehabilitace podle § 6 zákona č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu, prokázali se během řízení, že jednání odsouzeného bylo vedeno úmyslem oslabit či narušit anebo jinak poškodit komunistickou totalitní moc v Československu anebo k tomu vytvořit prostředky. Návrh lze podat nejpozději do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pro účely tohoto řízení a následného odškodnění se přiměřeně použijí ustanovení § 4 a následující zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci. Náhrada se vyplátí v hotovosti. Toto ustanovení se nevztahuje na trestné činy spáchané z pohnutek nízkých nebo nečestných.

Postup a výklad Krajského soudu Košice je arbitrárny, nespravodlivý a zjavne diskriminačný voči účastníkom protikomunistického odboja, ktorí sa stali po rozdelení ČSFR občanmi Slovenskej republiky. Je všeobecne známe, že legislatíva Českej a Slovenskej republiky sa v súdnej praxi využíva zhodne v oboch štátoch, ako potvrdzuje možnosť výsluchu znalcov z Českej republiky napr. v právnej veci sp. zn 1T38/2013 vedenej na Okresnom súde v Čadci. V protiklade s postupom slovenských štátnych orgánov postupuje Česká republika, ktorá ako vo svojej legislatíve a prijatých opatreniach na zmiernenie krívd spôsobených bývalým totalitným režimom, zahrnula medzi oprávnené osoby aj občanov Slovenskej republiky, keďže títo boli súdení Československými súdmi, ako potvrdzujem v prílohe „Rozhodnutím o vyplacení jednorázové náhrady ke zmírnění některých křivd způsobených komunistickým režimem“ zo dňa 15. 4. 1998.

Z dôvodu arbitrárneho a diskriminačného postupu Krajského soudu Košice, ktorý vytvára precedens pre obdobný postup iných súdov pri prejedávaní návrhov aj iných účastníkov protikomunistického odboja, podávam podnet k sťažnosti pre porušenie zákona, resp. výklad

zákona č. 219/2006 Z.z. o protikomunistickom odboji § 10, a zákona č. 262/2011 Sb. o účastníkoch odboje a odporu proti komunizmu § 2 a § 11.

Prílohy:

1. Návrh na zrušenie trestu na ktorý sa nevzťahovala rehabilitácia podľa zákona č. 119/90 Zb. v zmysle zákona NR SR o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z.z. a zákona č. 262/2011 Sb. Parlamentu Českej republiky 262 o účastníkoch odboje a odporu proti komunizmu vrátane príloh zo dňa 25. 2. 2015.
2. Odpoveď Krajského súdu Košice sp. zn. 1 SprV/249/2015 zo dňa 3. 3. 2015.
3. Rozhodnutie Magistrátu Mesta Praha o vyplatení jednorazovej náhrady ku zmierneniu niektorých krívd spôsobených komunistickým režimom zo dňa 15. 4. 1998.

František Bednár

OJEDINELÝ POKUS O ÚTEK Z KOMUNISTICKÉHO ČESKOSLOVENSKA NA 122MM SAMOHYBNEJ HÚFNICI 2S1-GVOZDIKA

Po nástupe Gottwalda po februárom puči v roku 1948, sa stali štátne hranice dejiskom mnohých ľudských tragédií. Demokratické Československo sa začalo meniť na krajinu obohanú ostnatým drôtom a hranice sa stali čoraz ťažšie preniknuteľnou „železnou oponou“ ktorá sa stala súčasťou „studenej vojny“ medzi bývalým Sovietskym zväzom s jeho satelitmi a Západom. Za množstvom obetí v bývalej Nemeckej demokratickej republike (NDR), ktorá sa stala po dohodách víťazných mocností na Jalte a Postupimi súčasťou Sovietskej zóny, nezaostávalo ani Československo. V období od 25. februára 1948 do 17. novembra 1989 prišlo na československých štátnych hraniciach o život vyše 400 osôb viacerých národností, vrátane príslušníkov Nemeckej a Rakúskej pohraničnej stráže.

Postavenie „Berlínskeho múru“ prinieslo množstvo unikátnych spôsobov ako sa dostať na Západ, od vykopania tunelu až po prelet balónom. Vo vtedajšom Československu sa zapísal do histórie ojedinelých útekov dnes už nebohý podpredseda Svetového združenia bývalých čsl. politických väzňov Emil Švec z Piešťan, ktorý preletel do Rakúska na poľnohospodárskom práškovacom lietadle K-65 Bocian (Fi 156 *Storch*). V roku 1962 bol Štátnou bezpečnosťou prepadaný a unesený na územie ČSSR. Známy je aj úspešný prelet leteckého mechanika, dnes už nebohého Júliusa Kubíka, rodáka z Popradu na dvojplášniku Antonov An -2 v roku 1968, či unikátny prelet Michalovčana Vladimíra Príslupského na rogale 18. mája 1987.

mpor. Branislav Dluhoš: prvý zľava

Takmer nič sa však nevie o mnohých ďalších útekoch, či už úspešných alebo neúspešných. Jedným z nich je aj prípad bývalého nadporučíka ČSLA Branislava Dluhoša z Popradu, ktorý je členom Svetového združenia bývalých čsl. politických väzňov. Do armády sa dostal podobne ako množstvo mladých chlapcov, ktorých nalákali na službu v armáde dobre vyškolení náborári. Po skončení vojenskej školy čoskoro zistil, že všetko čo mu povedali boli len prázdne sľuby a jediné o čo náborárom išlo bolo, aby podpísal.

V auguste 1983 sa rozhodol, že už ďalej nebude znášať dlhodobé neúnosné šikanovanie a ponižovanie zo strany bývalých „kolegov“ „dôstojníkov“ ČSLA. Rozhodol sa tak preto, lebo to čo prežíval v armáde po skončení Vojenskej školy sa len ťažko dalo nazvať kľudným a normálnym životom. Najviac mu prekážalo sústavné vymývanie mozgov komunistickou propagandou na tzv. politických školeniach mužstva (PŠM), k čomu bol sústavne nútený.

V radoch vojakov základnej vojenskej služby sa našiel vojak, ktorý mal tiež plné zuby pomerov v tzv. socialistickej armáde, o ktorých sa nesmeli hovoriť a ktorý uvažoval o úteku na Západ.

Vo vojenskom útvere 8015 v Stříbre v Západočeskom kraji, bola v tom čase umiestnená batéria samohybných húfníc 2S1-Gvozdika (preklad z ruštiny karafiát). NATO ju viedlo pod kódovým označením M1974. V tom čase to bola obávaná zbraň kalibru

122 mm, schopná prekonávať vodné prekážky, určená k ničeniu nepriateľskej živej sily a objektov.

Nadporučík Dluhoš a spomínaný vojak, ktorý bol vodičom samohybných húfníc sa rozhodli využiť blízkosť hranice s Nemeckou spolkovou republikou (NSR), čo vzdušnou čiarou predstavovalo približne 50 km, na útek za slobodou k čomu chceli využiť túto pásovú obojživelnú húfnicu. 29. augusta 1983, na výročie SNP sa s plne vyzbrojeným „Karafiátom“ čo, predstavovalo 40 kusov 122 mm nábojov, guľomet cal. 7,62 a 30 kusov obranných granátov F1, vo večerných hodinách rozhodli uskutočniť ich plán výjazdom cez nedostatočne stráženú poplachovú bránu kasárni. Po zhruba pol hodine, kedy vo vojenskom útvere zistili, že im chýba jedná z húfníc, ktorá nemala povolený výjazd sa spustil poplach. Začala sa rozsiaha stíhacia akcia viacerých zložiek armády, Verejnej bezpečnosti a Ľudovej milície, ktorej cieľom bolo zabrániť, aby sa húfnica dostala do americkej zóny v Nemecku.

Podľa názoru nadporučíka Branislava Dluhoša, ich šance dostať sa na Západ boli reálne. Mohli vyžiť moment prekvapenia k čomu im nahrával aj psychologický faktor, že sa jednalo o húfnicu vyzbrojenú ostrou muníciou. Tento útek však stroskotal zlyhaním ľudského faktoru, ktorým sa stal strach vodiča húfnice, ktorý situáciu psychicky nezvládol a keď sa pozrel na fotografiu svojej manželky, ktorú mal v kabíne, stratil nervy a

rozhodol sa vrátiť späť k vojenskému útvaru kde bol okamžite zaistený.

Nadporučík Branislav Dluhoš, vyzbrojený pištoľou vz. 52 sa však rozhodol pokračovať ďalej v úteku na vlastnú päsť, keďže si uvedomoval, že návrat späť už nie je možný bez tvrdých následkov a vojenského prokurátora. Dopustil sa však ďalšej osudovej chyby. Pri čo najrýchlejšom úniku z civilného priestoru stopol osobný automobil v ktorom boli dve osoby s dieťaťom. Na jeho smolu automobil zastavil príslušník hliadky Verejnej bezpečnosti (VB) a v tom momente sa musel rozhodnúť či bude streľbou ohrozovať životy nevinných civilov s dieťaťom a pokračovať v úteku alebo to vzdá. Jeho rozhodnutie vzdať sa mu vynieslo po exemplárnom odsúdení Vyším vojenským súdom v Táboře 15 rokov najprísnejšieho väzenia. K exemplárnemu trestu v rámci generálnej prevencie a zastrašení vojakov, ak by niečo podobné chceli zopakovať, prispela politická situácia a nástup tvrdého krídla v USA vedeného prezidentom Reaganom. Komunistický režim si nemohol dovoliť rozklad morálky v armáde a aféru, ku ktorej by došlo ak by sa húfnica dostala do rúk kapitalistickým imperialistom, preto ho okrem zbehnutia odsúdili aj za vyzvedačstvo kde bola oveľa vyššia trestná sadzba. Vodičovi, ktorý zasmätkoval a rozhodol sa vrátiť späť do kasárni zo samohybnou húfnicou, nepomohlo ani to, že svoj čin oľutoval. Súdruhovia ho aj tak odsúdili k 10 rokom nepodmienečne.

Tento pokus o útek bol len ďalšou reakciou na nenormálnu situáciu v bývalom ponormalizačnom okupovanom Československu a obzvlášť v jeho tzv. ľudovodemokratickej armáde, do ktorej nalákali mladých ľudí nepravdivými sľubmi o skutočných pomeroch, čo títo zistili po až skončení štúdia na vojenských školách, zistiť, že predčasný odchod z tohto „armádneho väzenia“ už nie je možný.

Po prevrate v novembri 1989 sa napriek amnestii prezidenta Havla, ktorá politickým väzňom znižovala trest o 1 rok (slovom jeden rok) Branislav Dluhoš, tak ako aj viacerí iní politickí väzni o ktorých tzv. disidenti vo vláde vyhlasovali, že už neexistujú dostal na slobodu až 3. mája 1990.

Po prijatí zákona o súdnej rehabilitácii č. 119/1990Zb. si podal návrh na súdnu rehabilitáciu. Hoci bol odsúdený vojenským súdom v Českej republike, jeho tzv. rehabilitačné konanie prebiehalo pred Vyším vojenským súdom v Trenčíne na Slovensku.

Z rozsudku Vyšieho vojenského súdu v Trenčíne sp.zn. 2Rtv-75/91 vyplýva, že trest k 15 rokom za pokus o vyzvedačstvo a vyzradenie utajovaných skutočností spravodajskej služby NSR, čomu malo zabrániť zadržanie orgánmi VB bol zrušený. Zrušili aj tzv. rozkrádanie majetku v socialistickom vlastníctve, čím mala byť zrejme samohybná húfnica, ktorú v rozsudku ani nespomenuli a zamaskovali označením „vojenská technika“. Pôvodné odsúdenie za zbehnutie § 283 ods. 1. ods 2 a ods 3 Tr. zák. bolo zmenené na zbehnutie podľa § 282 ods. 2 Tr. zák. za čo bol uznaný vinným a odsúdený k trestu k trom rokom so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň mu bol uložený trest straty vojenskej hodnosti. Paradoxné na tejto pseudorehabilitácii je, že už odsedel v III. nápravno-výchovnej skupine skoro 7 rokov. Týmto rozsudkom sa podstata nezmenila a naďalej ostáva vinným a pozbavený vojenskej hodnosti.

Aby sa na neho hľadelo ako keby nebol odsúdený, musel si požiadať po uplynutí 5 ročnej lehoty o zahľadenie odsúdenia. Aj to je však sporné, pretože uchádzač o prácu v súkromnej bezpečnostnej službe (SBS) musí predložiť namiesto výpisu odpis z registra trestov, kde sú uvedené aj zahľadené, rehabilitované a amnestované odsúdenia. Bývalý nadporučík Branislav Dluhoš je aj 25 rokov po tzv. „Nežnej revolúcii“ diskriminovaný a zbavený vojenskej hodnosti, zatiaľ čo bývalí príslušníci ŠtB a VKR poberajú výsluhové dôchodky a podnikajú ako bezúhonní občania. Zamestnal sa ako stavebný robotník, čo sa podpísalo pod jeho zdravotný stav, až sa

nakoniec stal nezamestnaným so zníženou pracovnou schopnosťou zo zdravotných dôvodov. Pokiaľ by mu nepomohli jeho sestry nemal by ani na zaplatenie nájmu. V súčasnosti si urobil kurz pracovníka SBS kde sa vyžaduje odpis z registra trestov. Ako na neho budú hľadieť bývalí policajti a často aj príslušníci ŠTB či VKR, z ktorých mnohí vlastnia resp. riadia SBS-ky je otázne.

Podľa Zákona o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z.z. by mal byť bez akýchkoľvek pochybností účastníkom a veteránom protikomunistického odboja. Jeho žiadosť už v súčasnosti prejedáva Ústav pamäti národa a žiadosť si podáva aj na Ministerstvo obrany Českej republiky. Hoci je v zákone č. 219/2006 Z.z. ustanovenie § 10, podľa ktorého má veterán protikomunistického odboja nárok na plnú rehabilitáciu, príslušné súdy v SR majú iný názor, ktorý je v zjavnom rozpore so zákonom č. 262/2011Sb. o účastníkoch odboja a odporu proti komunizmu, podľa ktorého oprávnenými osobami pre podanie žiadosti sú aj slovenskí občania, ktorí mali k 17. novembru 1989 štátne občianstvo bývalej Československej socialistickej republiky. Zatiaľ čo na Slovensku prijatý zákon, je len morálnym zadosťučinením pre účastníkov protikomunistického odboja, zákon prijatý v Českej republike, okrem priznania jednorazovej finančnej náhrady a úpravy dôchodkov, v zmysle ustanovenia § 11 tohto zákona umožňuje na základe návrhu podaného súdu, odstrániť právne deformácie a nespravodlivé tzv. zostatkové tresty za trestné činy súvisiace s protikomunistickým odbojom na ktoré sa nevzťahoval zákon o súdnej rehabilitácii č. 119/1990 Zb., ktorý bol prijatý v čase, kedy o jeho prijatí rozhodovali aj ľudia spojení s bývalým nedemokratickým režimom. Tým prakticky pokračovala kontinuita právneho systému, ktorý naďalej kriminalizoval odporcov komunistického režimu. Jedná sa napríklad o tresty za v tom čase nedovolený dovoz politicky nevhodnej alebo náboženskej literatúry, čo bolo právne kvalifikované ako hospodárska s majetková trestná činnosť. Podobne vojaci, ktorí sa dostali na Západ boli okrem nedovoleného opustenia republiky odsúdení aj za krádež uniformy, resp. vojenskej techniky ak sa s touto dostali alebo pokúsili dostať cez štátne hranice. Rovnako pri založení ozbrojenej skupiny, účastníkom protikomunistického odboja nebol rehabilitovaný trestný čin nedovoleného ozbrojovania, čo s porovnaním s účastníkmi protifašistického odboja vyznieva absurdne.

Keďže súdy v Slovenskej republike podané návrhy účastníkov a veteránov protikomunistického odboja odmietajú prejedávať s odôvodnením, že Zákon č. 262/2011 Zb. sa vzťahuje len na územie Českej republiky a zákon č. 219/2006 Z.z. o nároku na plnú morálnu rehabilitáciu si vysvetľujú jednostranne v neprospech účastníkov protikomunistického odboja, bol podaný podnet k sťažnosti pre porušenie zákona Generálnemu prokurátorovi SR a Ministromi Spravodlivosti SR.

Slovenský zväz Vojenských táborov nútených prác Pomocno technických práporov (SZ VTNP PTP) a Svetové združenie bývalých čl. politických väzňov (SZČPV) zároveň z dôvodu odstránenie diskriminácie slovenských občanov–účastníkov a veteránov protikomunistického odboja a odstránenia právneho nesúladu slovenského zákona voči českej verzii zákona, pripravujú návrh na novelizáciu Zákona o protikomunistickom odboji, ktorý predložia vláde Slovenskej republiky a poslaneckému klubu vládnej strany Smeru –SD.

SZČPV

1. Podnet k sťažnosti pre porušenie zákona
2. Žiadosť o podanie návrhu na novelizáciu zákona o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z.z. a odstránenie diskriminácie účastníkov a veteránov protikomunistického odboja - občanov Slovenskej republiky